

Septuagesima
Poslední neděle po Zjevení
J1, 35-42
31.1.2021

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Introit:

Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívej Hospodinu celá země!
Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jeho jménu, zvěstujte den ze dne jeho spásu,
vypravujte mezi pronárody o jeho slávě, mezi všemi národy o jeho divcích.

Píseň: 437

Čtení: Gn3, 8-13

Píseň: 647

Kázání: J1, 35-42

Den třetí od chvíle, kdy nám Jan představil světlo, které přišlo na tento svět a Slovo, které se stalo tělem. *Druhého pak dne opět stál Jan, a z učedníků jeho dva*, Jan je možná na místě, kde pravděpodobně křtí. Možná, že je na místě, kde k němu včera šel Ježíš. Jan není sám; jeho učedníci jsou shromážděni kolem něho. Všimněme si, Jan stojí. Učedníci, kteří jsou zmiňováni, jsou dva. Zatím jsou neznámí bezejmenní.

A užrev Ježíše, an se prochází, řekl: Aj, Beránek Boží. A my dodáme: který snímá hříchy světa. Jako by nám to cosi připomínalo. Už jsme to někde slyšeli. Už jsme to někde četli. To Bůh se procházel po zahradě Eden. Chtěl mluvit s Adamem, s člověkem. Chtěl s člověkem tvořit společenství. Chtěl s ním rozmlouvat. Nyní Jan stojí, stojí nikoli v zahradě, ale možná kdesi u Jordánu. Jan stojí oběma nohama ve světě a užří, prozře, tedy zaostří svůj zrak na procházejícího se Ježíše, samotného Boha. Bůh opět prochází tímto světem.

Jak my zaostřujeme svůj zrak? Lépe řečeno, na co a na koho zaostřujeme svůj zrak, když se rozhlédneme? Koho užříme?

Sám Bůh v Ježíši prochází tímto světem. Sám Bůh v Ježíši Kristu jde, aby nás rozhýbal. Jde, abychom vykročili za ním.

I slyšeli ho dva učedníci mluvícího, a šli za Ježíšem. Nevíme, zdali to byli ti samí dva nám již známí neznámí, představení v předešlém verši. Důležité je, že slyšeli Janovo svědectví. Jsou dva. Mohou se v té cestě navzájem podržet.

Nikoli já sám, ale společenství druhých nás vede k následování. Svědectví a společenství sboru církve nás může rozhýbat: Aj Beránek Boží. A my, kteří tuto větu známe, dodáme: Který snímá hřích světa.

Jasně krátké svědectví. Žádné kostrbaté věty a dlouhá souvětí, ale jasné Janovo vyznání *Hle, beránek Boží*, a nám nezbyvá nic jiného než ve větě pokračovat sami: „Který snímá hřích světa.“ Toto svědectví rozhýbalo dva z Janových učedníků. Rozhýbá nás svědectví našich bratří a sester, abychom Ježíše následovali? Jsme vždy v tomto vyznání tak pevní, abychom rozhýbali ty, kterým vyznáváme? Upozorňujeme na procházejícího se Ježíše tímto světem, nikoli zahradou?

I obrátiv se Ježíš, a uzřev je, ani jdou za ním, dí-řekl jim: „Co hledáte?“ Ježíš se obrací na ty dva, ale obrací se i na nás. Jako by opět zazněla povědomá otázka. Je trochu jiná. Místo „kde jsi Adame-člověče“ se Ježíš ptá: „Co hledáte?“

Proč se Ježíš ptá tak divně, copak nepřišel hledat člověka? Upozornit jej, kde stojí ve svém životě? Volat člověka k zodpovědnosti? Ti dva učedníci jdou za Ježíšem, protože slyšeli svědectví: „Aj, Beránek Boží.“ My můžeme dodat známé dokončení věty.

Ano, ti dva uvěřili v to, že tento světem procházející se Ježíš umí sejmut-odnést hřích světa. Kristus v nás přemohl tu dávnou touhu po bohorovnosti, touhu Boha spoutat svými představami. Touhu po emancipaci od Boha. Touhu vidět Boha jako nepřejícího, zlého monarchu, který nechce pro člověka dobro.

Ti dva už to ví. A Ježíš jako by ptal: Když tedy víte, kde jste, znáte svou hříšnost a dali jste se za mnou, co tedy chcete od mě? Jak chcete naplnit svůj život nyní, když jste jej vyprázdnili od démonů strachu, smrti, zloby, záště, které nás uvrhli do mnohých nesvobod? „Co tedy chcete?“

A oni řekli jemu: Rabbi, (jenž se se vykládá: Mistře,) kde bydlíš? Možná, že kdybychom měli možnost se Ježíše na něco zeptat, určitě bychom nepoložili takovou banální otázku. Ježíš naše otázky nehodnotí a odpovídá. *Dí jim: Pojdte a vizte. I šli, aby viděli, kde by bydlil, a zůstali u něho ten den.* Jako by Ježíš poodhalil tajemství svého pobývání s lidmi. Nikoli božské pocty, ale obyčejné obydlí u lidí. Ježíš je Beránkem Božím... a přesto jako obětní beránek není oddělen od lidí. Ježíš se zabydlel mezi lidmi. A je i nyní prostřednictvím Ducha svatého mezi námi. Jak prosté: *Pojďte a vizte.*

Zůstali ten den u něho. Bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Svědek Jan ještě dodává čas, nejen místo. Je doba židovské modlitby. Je doba, kdy Ježíš umírá na kříži. Doba, kdy se naplnilo Janovo prozření: *Hle, Beránek Boží.*

Ti dva zůstávají u Ježíše. Jak rádi bychom věděli, co se dělo. Co Ježíš říkal, jak učedníky instruoval, abychom to mohli dělat také.

Jeden z těch dvou, kteří slyšeli, co Jan řekl, a Ježíše následovali, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Vyhledal nejprve svého bratra Šimona a řekl mu: „Nalezl jsem Mesiáše (což je v překladu: Kristus)“ Sláva! Jméno jednoho učedníka víme. Je to Ondřej a má bratra. Ještě větší sláva! Svědectví Janovo a setkání s živým Ježíšem umožnilo rozpoznat v Ježíši Mesiáše, Krista. Setkání s živým Ježíšem, kde jsme to jen slyšeli? Slyšeli jsme o tom nedělní ráno, když ženy od

hrobu nám řekli, že se setkali s Ježíšem Kristem. Ten, který byl spoután pouty smrti, nikoli ožil, ale vstal z mrtvých. To je zpráva, která uhranula Ondřeje, ale přiměla i Šimona Petra k následování. To je zpráva, která rozhýbala události světa.

Náš příběh pokračuje: *Přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohleděl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův; budeš se jmenovat Kéfas (což se překládá Petr).“* Nezapomeňme, Ježíš nás oslovuje, obrací se na nás. Je dobře, když nás svědectví bratří a sester přivede k Ježíši. Ježíš nás oslovuje a zná nás jménem. Nikoli my svou pílí rozpoznáme v Ježíšovi Mesiáše, je to on, který k nám přichází jako vzkříšený Pán.

Ještě malý dovětek. Známe jméno jednoho z těch dvou ze začátku našeho příběhu. Jméno druhého je zamlčeno. V komentářích jsem přečetla mnoho domněnek, kdo tento učedník je. Nakonec jsem všechny zahodila. Nejsme my ti druzí z té dvojice učedníků, kteří slyšeli, viděli, uzřeli, kteří uvěřili? Nyní zde nechám prostor nám, abychom vydali svědectví, tak jako svědek Jan a ten jeden známý neznámý. Nemělo by tam být doplněno naše jméno? A naše vyznání: Ježíš je Kristus.

Píseň: 159

Poslání:

Probud' se, kdo spíš, vstaň z mrtvých, a zazáří ti Kristus.
Dávejte si dobrý pozor na to, jak žijete,
abyste si nepočínali jako nemoudří, ale jako moudří;
nepromarněte tento čas, neboť nastaly dny zlé.

Požehnání:

Pokoj bratřím i láska a víra od Boha Otce a Pána Ježíše Krista.
Milost všem, kdo nepomíjející láskou milují našeho Pána Ježíše Krista.

Píseň: 500